

Téma: Conditionals

Jazyk: Angličtina – gramatika

Přidal(a): sleeva

Nultý kondicionál - 0/Zero Conditional

- **100%** - **vždy**, když..., dělám..... - **pravidlo, stálá pravda, přírodní zákony, vědecké pravdy. Tj. velká jistota**
- **If = (vždycky) když, kdykoliv** (*If I am hungry, I eat.*)
- **VV, HV: If+ přítomný čas,přítomný čas...**

První kondicionál - 1st/First Conditional

- Řekněme **70%** - je dost pravděpodobné, reálné, uskutečnitelné, možné **podmínky do budoucnosti, pokud nastane podmínka**. Pokud, jestliže se něco stane, udělám.... Prostě **slibuješ**, co bude, když se podmínka splní. No a na sliby je v angličtině budoucí prostý, tedy „will“, nebo můžeš použít „can“ (tj. pak můžeme udělat to a to), nebo rozkazovací způsob (imperative) - tj. např. zavolej mi (tj. udělej to a to).
- **if = jestli, jestliže, pokud**
- **VV, HV: If + přítomný čas,- will /can/rozkazovací způsob** (*If I am hungry, I will eat*).
- Tohle je velmi častý a oblíbený kondicionál, tak je fajn ho umět bez chyby. Není to složité. Prostě si jednoduše pamatuj, že po „if“ v podmínkové větě nikdy nestojí budoucí čas a že ten budoucí čas v hlavní větě nám na celé souvětí stačí.
- (Chcete někoho přesvědčit, aby od vás koupil zboží? Mluvte s ním v prvním kondicionálu

- naznačíte, že se klidně na obchodu můžete domluvit, že je to reálné.)

- Pozn.: stejně jako po „if“ v podmínkovém souvětí, **nemůže být budoucí čas s „will“ ani v časových větách vedlejších** (tj. ani po when, after, as soon as, before, atd.) I po nich je vždy přítomný čas prostý a jeden budoucí čas v hlavní větě nám taky stačí pro celé souvětí.

Druhý kondicionál - 2nd/Second Conditional

- Řekněme **30%** - reálnost je malá, ale co kdyby náhodou byla podmínka splněna
- **if = kdyby**
- **VV, HV: If + minulý čas, ...would/could + infinitiv** (*If I was hungry, I would eat.*)
- Pozor - pokud jde o radu, používáme „**were**“ pro všechny osoby, tj. je správně: *If I were you, I would not buy it.* (*nikoliv If I was you...*).
- Já totiž tebou nikdy nebudu. Pro vyjádření toho, že se jedná o něco opravdu nereálného, používáme často ve vedlejší větě u slovesa být ve všech osobách tvar WERE - tedy IF I WERE, IF YOU WERE, IF HE WERE apod. Pokud něco takového uvidíte, rozhodně to není chyba.
- (Druhý kondicionál pro obchodní transakci není to pravé ořechové - naznačujete tím nereálnost, že bude podmínka pro obchod splněna, ale kdyby náhodou, jste ochotni se domluvit.)

Třetí kondicionál - 3rd/Third Conditional

- Tak tady je pozdě Bycha honitij 0% - mluvíme o ještě více nereálných podmínkách, které už jsou passé.
- **if = kdyby byl/býval**
- **VV, HV: f + předminulý čas,.... would have + 3. tvar** (*If I had been hungry, I would have eaten.*)
- co by bývalo bylo, kdyby bývala byla splněna podmínka. Je ale jasné, že podmínka splněna nebyla a tak k dané věci vůbec nedošlo.

Pozor:

- pořadí vět v souvětí můžeš měnit. Za vedlejší větou může být hlavní a naopak. Pozor pouze **na psaní čárky**. Čárku píšeme pouze tehdy, začneme-li vedlejší větou, tj. „If“ větou (If....., I will.... apod.)
- If I am hungry, I will eat. ->**ALE** -> I will eat if I am hungry. (bez čárky, ta před spojku nepatří).

Shrnutí:

Kond. vedlejší věta - hlavní věta ->příklad

- přítomný čas přítomný čas If you pay me, I help you.
- přítomný čas - WILL - If you pay me, I will help you.
- minulý čas - WOULD - If you paid me, I would help you.
- předminulý čas - WOULD HAVE - If you had paid me, I would have helped) you.

Pozor na VELMI ČASTOU českou chybu

- V češtině v podmínkových větách často používáme slovíčko TAK: Kdybych byl tebou, tak bych tam nešel. V angličtině se ale žádné SO nepoužívá: If I were you, so I wouldn't go there.

A ještě zlaté pravidlo na závěr:

- Nikdy si české podmínkové věty do aj nepřekládejte slovo od slova - to je cesta do pekla.
- Spíš se zamyslete nad tím, jak je podmínka reálná a pamatujte si procenta a časy.